

पादांशव्याख्यारूपाणि अङ्गा पायत्वात् आङ्गिकानि
“तमघोरोभ्यतो भूतोवेति” पा० ठञ् । दिवसे-सत्त्वज-
नियोजिते १ अध्यापके ४ भूते वेतनेन क्रीते दासादौ
५ भूते स्वसत्तया व्याप्ते ज्वरादौ च ।

आह्नाद पु० आ+हृद-ञ् । आनन्दे । “नन्दस्वात्मज-
उत्पन्ने जाताह्नादौ महामनाः” भाग० ।

आह्नादन द० आ+हृद-णिच्-ल्युट् । आनन्दसम्पादने
कर्त्तरि ल्यु । २ आनन्दसम्पादके लि० । करणे ल्युट् ।
३ आनन्दसाधने लि० स्त्रियां ङीप् ।

आह्नादित लि० आ+हृद-णिच्-क्त । अतानन्दने । यस्या-
नन्दो जनितस्तस्मिन् । आह्नादोजातोऽस्य तार० इतच् ।
२ जाताह्नादे च ।

आह्नादिन् लि० आ+हृद-णिनि १ आनन्दयुक्ते णिच्-
णिनि । २ आनन्दकारके । स्त्रियामुभयतो ङीप् ।

आह्न लि० आह्नयति आ+ह्ने-ड । आह्नानकारके ।

आह्नय पु० आह्नयैवते प्रायते या-वजयै क इत० ।
१ नामनि आह्नायकैर्हि नामोच्चारणेनैव आह्नयते इति
आह्नायकत्वप्राप्ता नाम्न करणत्वात्तथात्वम् । आ+ह्ने वा०
करणे श इत्यन्वे “काव्यं रामायणाह्वयम्” रामा० ।
गजाह्वयं यताह्वयं नागाह्वयम् इत्यादि । २ प्राणिभिर्जेषा-
दिभिः सपणद्यूतभेदे च सचाष्टदशविवादान्तर्गतः । “तेषा-
माद्यष्टषादानम्” इत्युपक्रम्य “द्यूतमाह्वयएव च । पदा-
न्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविहेति” मनुक्तेः । अस्वसम्-
पूर्वकतापि “अप्राणिभिर्यत् क्रियते तस्मैके द्यूतमुच्यते
प्राणिभिः क्रियमाणस्तु स विज्ञेयः समाह्वयः” मनुना तथा
प्रयोगात् तत्स्वरूपसक्तं मिता० नार० “अक्षवत्तशला-
काद्यैर्देवनं जिह्वकारितम् । पणक्रीडा वयोभिश्च पदं
द्यूतसमाह्वयम्” व्याख्यातश्च मिता० यथा “अक्षाः
पाशकाः बभ्रयर्म् पट्टिका शलाका दन्तादिमयो दीर्घचतु-
रक्षाः आद्यपहणात् चतुरङ्गादिक्रीडासाधनकरितुरगा-
दिकं गृह्यते । तैरप्राणिभिर्यद्देवनं क्रीडा पणपूर्वका-
क्रियते तथा वयोभिः पक्षिभिः कुक्कुटपारावतादिभिः
च शब्दान्नाल्लेखादिभिश्च प्राणिभिर्या पणपूर्विका क्रीडा
क्रियते तदुभयं द्यूतसमाह्वयाख्यं विषादपदम् । द्यूतञ्च
समाह्वयश्च द्यूतसमाह्वयम् । तत्प्रकारः तत्तैव दर्शितो यथा ।
“तत् द्यूतसमाधिकाणि वृत्तिमाह । “ग्लहे यतिकष्टदेस्तु
सभिकः पञ्चकं शतम् । ग्लहोयावत्कृतवादितराह्वकं श-
वम्” या० । परस्परं सत्यतिपत्त्या कितवैः परिकल्पितः

पणोग्लह इत्युच्यते । तत् ग्लहे तदान्नया यतिका शतप-
रिमितादधिकपरिमाणा वा वृद्धिर्यस्यासौ यतिकष्टद्विः
कृतकितवात्मपञ्चकं तथा शतमात्मद्वयार्थं सभिको ग्लहो
यात् । पञ्च पणायावो यस्मिन् शते तच्छतं पञ्चकं “तद्
स्मिन् वृत्राय बाभेत्वादिना” (पा०) क्तम् । जितस्य ग्लहस्य
विंशतितमभागं ग्लहोयादित्यर्थः । सभा कितवनिवासार्थं
यस्यास्यसौ (ठन्) सभिकः कल्पिताद्यादिनिश्चितक्रीडाप-
करणसदुपचितद्रव्योपजोमी सभापतिरुच्यते । इतर
आत्पुनरपरिपूर्णयतिकष्टद्वेः कितवाह्वकं शतञ्जितद्रव्यस्य
दशमभागं ग्लहोयादिति यावत् । एवं ग्लहप्रवृत्तिना
सभिकेन किङ्कर्तव्यमित्यत आह । “स सत्यकृपावितोद-
द्याद्राज्ञे भागं यथा कृतम् । जितसदुपाह्वयेज्जिते दद्या-
त्तत्त्वं वचः क्षमी” या० । य एवं ग्लहप्रवृत्तिद्विधाधिकारी
स राज्ञा धूर्तकितवैभ्यो रचितस्तस्मै राज्ञे यथा कृतं
सम्प्रतिपन्नमशन्द्यात् । तथा जितं यत् इत्यन्तदुपाह्व-
येद्वन्मपह्वयेनासेधादिना च पराजितसकाशाङ्गरेड-
कृत्य च तद्वन्नं जेत्ये जयिने सभिकोदद्यात् । तथा क्षमी
भूत्वा सत्यञ्च वचोविद्वासायं द्यूतकारिणां वदेत् ।
तदुक्तनारदेन । “सभिकः कारयेद्यूतन्देयन्दद्याच्च यत्कृत-
मिति” । यदा पुनः सभिकोदापयितुं शक्नोति तदा राजा
दापयेदित्याह । “प्राप्ते नृपतिना भागे प्रसिद्धे धूर्तमण्डले ।
जितं ससभिके स्थाने दापयेदन्यथा न तु” या० । प्रसिद्धे
ऽप्रचक्षते राजाध्यक्षसम्पत्तिं ससभिके सभिकसहिते कित-
वसमाजे सभिकेन च राजभागे दत्ते राजा धूर्तकितव-
सविप्रतिपन्नं जितसम्पन्दापयेत् । अन्यथा प्रचक्षते सभि-
करहिते अदत्तराजभागे द्यूते जितसम्पन्नेन न दापयेत् ।
जयपराजयविप्रतिपत्तौ निर्णयोपायमाह । “इदाराव्यव-
हाराणां साक्षिणश्च तएव हि” या० । द्यूतव्यवहाराणां
इदाराः सभ्यास्तएव कितवाएव राज्ञा नियोक्तव्याः न
पुनः श्रुताध्ययनसम्पन्ना इत्यादिनियमोऽस्ति । साक्षिणश्च
द्यूते द्यूतकाराएव कार्याः न वा तत् स्त्रीबालदृष्टकितवत्या-
दिनिषेधोऽस्ति । कश्चित् द्यूतस्निगेडुन्दुण्डमाह । “राज्ञा
सचिद्भिवर्षाः कूटाक्षोपधिदेविनः” या० । कूटैरक्षा-
दिभिरुपधिना च सतिवञ्चनहेतुना सभिसन्तोषधादिना
ये दीव्यन्ति तान् श्रुपदादिनाह्वयित्वा राजा खराष्ट्राद्विर्वा-
सयेत् । नारदेन निर्वाचने विशेष उक्तः । “कूटाक्षदेविनः
पापान् राजा राष्ट्राद्विवासयेत् । कण्ठेऽक्षमाबासासङ्गु-
वस्त्रेषां विनयः कृत” इति । यानि च मनुवचनानि द्यू-